

Gazeta Lwowska
z dodatkiem urzędowym
wydaje się codziennie o 3ciej
godzinie po południu, z wy-
jątkiem świąt uroczystych i
niedzieli. Co sobota wycho-
dzi „Dodatek tygodniowy”.
Prenumerata wynosi
z przesyłką pocztową na rok
cały 16 złr., na kwartał
4 złr., na miesiąc 1 złr.
36 c. Miejsowa na rok 12 złr.
na kwartał 3 złr., na miesiąc
1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i arty-
kuły nadesłane od jednego
wierzą: pierwszy raz 6 c.,
drugi i trzeci po 5 c. Na-
leżytość stałowa od każdej
insercyi 30 cent.

Przesyłki (franco) od-
biera Administracja Gazety
Lwowskiej. Numer poje-
dyńczy w Expdyceji Gazety
(Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.
Reklamacje wolne
od opłaty pocztowej.

Prenumerata na „Dodatek tygodniowy” osobno wynosi rocznie: w miejscu 4 złr., z przesyłką pocztową 5 złr. w. a.

Nr. 30.

Czwartek 6. Lutego 1868.

Rok wydania 58.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Peszt, 5. lutego. Ich Mość Cesarstwo przy-
byli tu dziś o godzinie trzy kwadranse na siódmą.
Zebrana na dworcu kolei publiczność witała Najjaśn.
Państwo z entuzjazmem. Ulice do zamku królew-
skiego były iluminowane.

Wiedeń, 6. lutego. Na wczorajszym plenar-
nem posiedzeniu komisji budżetowej rady państwa
przyjęte zostały bez odmiany wnioski subkomitetu
tyczące się budżetu kancelaryi gabinetowej i mini-
sterstwa spraw zagranicznych.

Najjaśniejszy Pan przyjmując wczoraj deputację
sejmu kroackiego wyraził swoje zadowolenie, że Sejm
wybrał deputację regnikolarną, która z takąż samą
deputacją sejmu węgierskiego określi ostatecznie
stosunek prawny Kroacyi do Węgier. Lojalne za-
chowanie się sejmu kroackiego znajdzie przychylnę
przyjęcie ze strony sejmu węgierskiego, a wzajemne
złiżenie się uchyli dotychczasowe przeszkody porozu-
mienia. Ponieważ sankcyja pragmatyczna i przy-
wrócona przez koronację jedność krajów korony S.
Szczerą stanowi podstawę prawa publicznego,
przeto w obrębie tych ram historyczne pretensye
Kroacyi znajdują należyte uwzględnienie. Zaspokojeni
wszechstronnem uznaniem praw Królestwa kroackiego
i stanowczem uregulowaniem bieżących kwestyi, re-
prezentanci Kroacyi będą mogli oddać się z tem
większym skutkiem uregulowaniu i pielęgnowaniu
swoich spraw krajowych.

Cześć urzędowa.

Jego e. k. Apost. Mość najwyższem postano-
wieniem z dnia 16. stycznia b. r. raczył najmiłosci-
wiej zatwierdzić wybór Wgo Maryana Dylew-
skiego na prezesa, a Wgo Wiktora Błażows-
kiego na zastępcę prezesa rady powiatowej Dro-
hobyckiej.

Z Prezydum e. k. Namiestnictwa.
We Lwowie, dnia 3. lutego 1868.

Cześć nieurzędowa.

Pogłoski o ponownem odroczeniu rady pań-
stwa nie potwierdzają się. Rozwinie się więc w Wie-
dniu wkrótce nadzwyczajne życie parlamentarne, gdyż
równocześnie obradować będą obie izby rady państwa
i obie delegacje.

W komisji budżetowej rady państwa
rozpoczyna się plenarne posiedzenia prawdopodobnie
już w przyszłym tygodniu. Najprzód przyjdzie pod
obrady budżet wojenny. Referent odnośnej sekcji
zda sprawę sekcji w najbliższych dniach.

Zwołana przez ministerstwo wojny komisya
generalna dla organizacyi armii, oświadczyła
się stanowczo przeciwko przeniesieniu pułków do
okręgów werbowniczych.

Ostatnimi dniami donosiło kilka dzienników
wiedeńskich, że obradom nad reformą armii, które
obecnie odbywają w Wiedniu znakomici wojskowi,
obecnie odbywają także elaborat ze strony węgier-
skiej opracowany. „Debatte” zbija stanowczo to do-
niesienie i upewnia, że ze strony węgierskiej żaden
tego rodzaju elaborat odnoszący się do reformy armii
komisji nie został przedłożony.

Jego e. k. Mość na wniosek rady ministeryal-
nej pozwolił dnia 11. stycznia, żeby przy publikowa-
niu ustaw na przyszłość wystarczał podpis odnośnego
ministra bez podpisu prowadzącego protokół rady
ministeryalnej.

„Fremdenblatt” donosi, że na mocy rozporzą-
dzenia prezydenta ministrów cisliawskich doręczono
naczelnikom urzędów i szefom departamentowym e. k.

ministerstw blankiety z następującem oświadczeniem
do podpisania tak przez siebie, jako przez podwład-
nych urzędników: „W uzupełnieniu złożonej przy-
sięgi mojej składam przyrzeczenie miasto przysięgi,
że ustaw zasadniczych państwa niezłomnie będę prze-
strzegał, na co własną ręką się podpisuję.”

Dnia 4go b. m. rozdano członkom delegacyi
przedstawienie (exposé) obok 158 dokumentów obję-
tych księgą czerwoną. W części dotyczącej się spraw
niemieckich przedstawienie mówi, że Austria żywi od
pokoju prażskiego względem Prus i Włoch te same
uczucia pokojowe i przyjaźielskie, jakich dowody zło-
żyła względem innych mocarstw. Jakkolwiek utrata
stanowiska Austrii w Niemczech, nie znaczy weale
ustania sympatyi dla dawnych towarzyszy związko-
wych, wszelako rząd cesarski nie mógł w sporze lu-
xemburskim stanąć jako strona w obronie Prus, jak
niemniej nie chciał ciągnąć korzyści z wojny między
Francją a Prusami: starał się przeto, aby u Cesarza
Napoleona i u mężów politycznych Francyi nie wznie-
cić mniemania, że Austria weźmie udział w wojnie
przeciw Prusom. Bezstronna neutralna postawa Austrii
musiała się istotnie przyeznaczyć do utrzymania pokoju.
Do dalszego okazywania usług przyjaźnych nakazy-
wała miarę w wysokim stopniu przeczność, gdyż nie
chciała Austria ani wywierać nacisku na Prusy, aby
ich nie spowodować do poświęcenia interesu naro-
dowego Niemiec, ani też narazić siebie na podejrze-
nie, jakoby chciała umocnić Prusy w opozycyi i tym
sposobem sprowadzić starcie się.

O stosunkach między Prusami a państwami po-
łudniowych Niemiec mówi przedstawienie: Rząd ce-
sarski nie schodząc z punktu zajętego przez pokój
prażski, nie dał się nowo stworzonemu przez przy-
mierze Prus z państwami południowemi, położeniem
faktycznem odwieść od dalszych usiłowań pokojowych,
ani też mniemał, iż na podstawie swego formalnego
prawa powinien był założyć wyraźną protestacyę.
Oceniał on traktaty dotyczące się nowej organizacyi i
reprezentacyi parlamentarnej związku cłowego nie
inaczej, jak z przychylnem wstrzymywaniem się, jak-
kolwiek i te również traktaty ścieśniały prawo sta-
nowienia o sobie państw południowo-niemieckich
w wielu ważnych względach, a poddawały takowe
postanowieniom Prus. Również pojednawczo spoglą-
dał rząd cesarski na sprawę Szlezwicku półno-
cnego, a co do tego artykuł 3ty traktatu pokoju
prażskiego nosi na sobie ślady pośrednictwa Francyi.
Dotyczące postanowienie traktatu nie zostało jeszcze
dotychczas wprowadzone w życie. W końcu faktem
jest niezaprzeczonem, że pod wrażeniem niebezpie-
czeństwa wojny europejskiej w Berlinie i Monachium
nie jedno wejrzenie przeważne zwracało się ku Wie-
dniowi.

Co się tyczy nowego stosunku związkowego,
wzmianki poczynione brzmiały zbyt niedokładnie,
zbyt jednostronnie broniące interesu jednej strony,
izby Austria mogła poświęcić im za prawa obowiązki
i swobodę ruchu osiągniętą w epoce, która się skoń-
czyła upadkiem związku niemieckiego.

Dnia 2. b. m. pomiędzy godziną 1. a 2. po-
dzieliła się komisya budżetowa delegacyi
węgierskiej na trzy sekcye t. j. sekcye dla bu-
dżetu wojskowego, dla kosztów na ministerstwo spraw
zewnętrznych i dla wspólnej administracyi finansowej.
Do pierwszej sekcji złożonej z 16 członków zostali
wybrani: hr. Paweł Sennyey, hr. Jerzy Karolyi, hr.
Józef Palfy, hr. Bela Liptay, August Trefort, Szcze-
pan Bitlo, hr. W. Bethlen, Aureli Manin, Karol Ker-
kapolyi, Leopold Fülöp, Józef Bano, Antoni Zichy,
Gabriel Lator, Maurycy Perczel, Emeryk Ivanka, Ga-
bryel Varady. Przewodniczącym tej sekcji jest hr.
Sennyey; sekretarzów z powodu rozległej roboty

wybrano dwóch t. j. Karola Kerkapolyi i Antoniego
Zichy. Do sekcji dla wydatków na ministerstwo spraw
zewnętrznych wybrano hr. Alberta Orezy, który za-
razem i przewodniczącym obrany został, hr. Anto-
niego Szeesen, hr. Emeryka Szechenyi, Ludwika
Tisza, Franciszka Pulszkyego, który jest zarazem i
sekretarzem, A. Radicsa i hr. Ludwika Simonyi. Do
sekcji finansów wybrano następujących 7 członków:
hr. Władysława Szögyönyi, hr. Juliusza Szapary, An-
toniego Csengeryi, hr. Gabryela Kemeny, Kolomana
Gheczy, Samuela Bonis i Ludwika Horwatha. Prze-
wodniczącym tej sekcji jest hr. Szögyönyi, a sekre-
tarzem Ludwik Horvath. Wszystkie trzy sekcye roz-
poczęły zaraz nazajutrz swoje obrady. Rząd jest
w każdej sekcji reprezentowany przez pełnomocnika
odnośnego ministerstwa, którego obowiązkiem jest
dostarczać komisji wszystkich potrzebnych dat i da-
wać żądane objaśnienia, broniąc przy tem zapatry-
wania się i stanowiska rządu. Sekcye zawięzują do
pomocy przy obradach także mężów fachowych i do-
świadczonych.

Sprawozdanie sekcji komisji finansowej
delegacyi przedłożone na ogólnem posiedzeniu tejże
komisji zawiera następujące szczegóły co do wydat-
ków na kancelaryę gabinetową Najjaśn. Pana, i na
potrzeby wspólnego ministerstwa spraw zewnętrznych:

a) Kancelarya gabinetowa: Komitet był jedno-
głośnie tego zdania, że wydatki kancelaryi gabinet-
owej jako urzędów pomocniczych Jego e. k. Mości do
wykonywania spraw odnoszących się do wszystkich
krajów monarchii należą także do wspólnego bud-
żetu, chociaż dotacya najwyższego dworu nie należy
do spraw wspólnych, skoro urzędnicy kancelaryi ga-
binetowej jako rzeczywisci urzędnicy państwa nie
nie należą do składu dworu i nigdy do tego etatu
nie byli wliczani.

Na kancelaryę gabinetową Najjaśn. Pana żądano
w r. 1865 podobnie jak w r. 1864 sumę 63.482 złr.
i tę przyzwolono. Na rok 1868 żądano 72.854 złr.
Przeżytną podwyższenia wydatków na utrzymanie tej
władzy jest ustanowienie nowej czwartej posady
z pensją 5250 złr. i 630 złr. na mieszkanie, usta-
nowienie oficyała przy registraturze gabinetowej z pen-
sją 1050 złr. i 210 złr. na mieszkanie, tudzież pod-
wyższenie wydatków na podróże i dyety o 2400 złr.

Komitet prosił o wyjaśnienie w tym względzie
i uzyskał odpowiedź następującą:

1. Że Jego Ces. Mość najwyższem postanowie-
niem z dnia 8. stycznia 1867 systemizował stałe na
etacie kancelaryi gabinetowej posadę czwartego se-
kretarza gabinetowego z powodu wstąpienia do tegoż
Stefana Papaya, radcy dworu przy b. węgierskiej
kancelaryi nadwornej.

2. Że dwór odbywał w ostatnim czasie częstsze
podróże, i Najjaśn. Pan brał zawsze ze sobą część
kancelaryi gabinetowej, w skutek czego suma preli-
minowana dawniej na podróże i dyety okazała się
niedostateczną.

Komitet wnosi z tego wyjaśnienia, że ustano-
wioną została nowa sekcya węgierska w obecnych
stosunkach koniecznie potrzebna, i proponuje przy-
zwolić sumę 72.854 złr. preliminowaną na kancelaryę
gabinetową bez żadnego uszczuplenia.

b) Wspólne ministerium spraw zewnętrznych:
Ponieważ budżet z r. 1865 jest ostatnim, który
przyszedł do skutku na drodze konstytucyjnej, sek-
cya była jednogłośnie tego zdania, aby sumy w owym
budżecie przyzwolone wziąć teraz za podstawę, i
tylko tam odbyć ściślejszą dyskusyę, gdzie albo za-
szły jakieś ważniejsze zapiany, albo gdzie są żądane
większe sumy, i rezultat swoich badań, tudzież spro-
stowania z podaniem dotyczących powodów przed-
kłada wysokiej komisji do uchwalenia.

Zarząd centralny:

Utworzona została sekcja przydyalna z etatem 90.000 złr., przezco jednak, jak to się niżej okaże, będzie można oszczędzić przy innych ministerstwach 50.000 złr. Dla ministerstwa spraw zewnętrznych w miejsce przyzwalanej zawsze w latach poprzednich sumy 80.000 złr. na wydatki tajne, żądano teraz 550.000 złr., lecz zarazem odpadają przyzwalane zawsze dawniej 360.000 złr. dla ministerstwa policji, a w roku 1865 (najmniejsza kwota) dla ministerstwa stanu 200.000 złr.; ustanowiono nadto nowy departament rachunkowy (co skutkiem zniesienia izb obrachunkowych okazało się potrzebnem przy każdym ministerstwie z etatem 6100 złr. na pensje i 1500 złr. na mieszkanie. (Dok. nast.)

Na wniosek kilku członków delegacji rady państwa odbyło się zeszłej soboty wieczorem w lokalnościach komisji delegacji prywatne zgromadzenie delegatów, na którym umawiano się co do środków, jakimi możnaby ułatwić delegatom porozumienie się prywatnie względem przedmiotów ważniejszych będących pod obradą. Zgodzono się w końcu na to, żeby dwa razy w tygodniu, a mianowicie w poniedziałek i w sobotę wieczorem około godziny 6tej w tymże lokalu podobne zgromadzenia się odbywały, i jak delegaci węgierscy delegatów rady państwa zaprosili na swoje klubowe zebranie w hotelu pod „miastem Frankfurtem“, tak żeby i delegaci węgierscy na te zgromadzenia delegatów rady państwa w drodze prywatnej byli zaproszeni.

„Monitor“ z d. 4. b. m. zamieszcza dekret cesarski ogłaszający ustawę wojсковą.

Akcyonariusze banku ruchomego zwołani zostali na d. 20. b. m.

Na posiedzeniu francuskiego ciała prawodawczego z 31. stycznia, toczyły się dalsze obrady nad ustawą prawną. Mówili Juliusz Favre i Granier Cassagnac. Ostatni zbijał ustawę prasową ze stanowiska skrajnej prawicy, która list cesarski z d. 19. stycznia uważa za błąd. „Dla kogoż tworzymy tę ustawę? — mówił Granier — większość nie żądała jej, opozycja zbija ją i a kraj jej nie potrzebuje. Mojem przekonaniem najgłębszym jest, że będzie ona miała podwójny wpływ t. j. będzie niepokoić publiczność a dla prasy samej będzie szkodliwą. Mówię to jako szczerzy przyjaciel prasy, którą całe życie moje považam i nią się opiekowałem. Pomimo tego mają mnie za jej przeciwnika. A szanowny Thiers, który stworzył ustawę wniesioną, najdotkliwsze ograniczenie jakim kiedykolwiek skrupowano prasę, uważany jest za jej opiekuna! I szanowny Juliusz Favre mąż rządu z r. 1848, tego rządu który prasę zdeptał nogami, to jest także jej patron. Wszystkie rządy robiły sobie iluzję co do prasy i wszystkie się oszukały i przepłaciły drogo swoje złudzenia. Kończę wnioskiem, żeby ustawę tę odroczyć, aż do czasu kiedy uspokojenie namiętności i rozbrojenie stronnictw pozwoli na zaprowadzenie we Francji systemu angielskiego i amerykańskiego i na zrobienie prasy zawisłą jedynie od moralności publicznej. Wnoszę, żeby rząd dekret z r. 1852 zatrzymał i żeby postąpił się nim jak dotąd z umiarkowaniem; okazał on się praktycznym przez lat 16 i okaże się takim i nadal.“ „Franz. Corr.“ przytaczając tę mowę p. Granier dodaje, że większość okazała taką zgodność z teoriami mowcy, że mówią, jakoby rząd zamierzał cofnąć swój projekt. Tymczasem na ostatnim posiedzeniu ministeryalnym miał go minister sprawiedliwości p. Baroche silnie popierać. Po zwołaniu nadzwyczajnej rady ministeryalnej a następnie tajnej rady, postanowił jednak rząd ostatecznie cofnąć swój projekt.

„Moniteur de l'armée“ przyznaje słuszność „Patrie“ przeciw wątpliwościom objawionym przez „France.“ Dnia 29. stycznia wysłany został istotnie do państwa kościelny rozkaz, ażeby znowu część korpusu ekspedycyjnego do Francji powróciła. Z generałem de Failly opuszcza terytorium papieskie cały jego sztab jeneralny, baterya artylerji i jedna kompania korpusu inżynierów. Zostają tedy w państwie rzymskiem pod dowództwem jenerała Dumont następujące oddziały wojska: 6 batalionów strzelców pieszych, 4., 19., 35., 42. i 87. pułk liniowy, trzy baterje artylerji, jedna kompania inżynierów i 2 szwadrony strzelców konnych.

„Etandard“ pisze: Mówiono o specjalnych rokowaniach, które w tej chwili mają się toczyć pomiędzy Francją a Włochami. Doniesienie to jest zupełnie błędne, i przelotne zastanowienie się wystarczy do poznania, że florenckie ministerstwo nie jest

jeszcze w tem położeniu, żeby mogło rozpocząć rokowania względem kwestji rzymskiej.

„Corr. italiane“, jak niemniej i inne dzienniki włoskie widzą się spowodowane do stanowczego zapreczenia temu wszystkiemu, co dzienniki francuskie piszą o zatrważającym poróżnieniu się rozmaitych stronnictw i o niepokojach we Włoszech. Mianowicie mają być zmyślone wszystkie doniesienia o demonstracyach w południowych Włoszech na rzecz wygnanej dynastji, jak również nie ma żadnej podstawy to wszystko, co piszą o zamierzonym przez rząd florencki zamachu stanu. „Takich środków gwałtownych — pisze „Corr. ital.“ — we Włoszech używać nie można, we Włoszech, gdzie wszyscy tak rząd jak naród szanują konstytucję i chcą zjednać jej powszechną powagę.“ Rozbierając stanowisko różnych stronnictw, przychodzi „Corr. ital.“ do tego wyniku, że różnice pomiędzy temiż zachodzące nie przekraczają granic legalnej walki i nie pozostawiają żadnej wątpliwości co do wspólnego celu, do którego wszystkie te stronnictwa jednomyślnie dążą. Sprzeciwia się temu doniesienie medyolańskiej „Perseveranza“, która zwyczajnie z bardzo pewnego źródła czerpie swoje wiadomości. Dziennik ten donosi bowiem, że p. Montezomolo, prefekt neapolitański, powołany został do Florencji, aby dać rządowi bliższe objaśnienia i otrzymać stosowne instrukcje względem stosunków w Neapolitańskim, gdzie szerzy się to przekonanie, że jedność Włoch nie będzie mogła długo się utrzymać.

„Ital. Corr.“ z d. 3. b. m. powiada, że kilka dzienników włoskich rozszerzają pogłoski o nowej zmianie ministeryalnej.

Tenże dziennik podaje korespondencję z Rzymu donoszącą, że w ostatnim czasie reprezentanci wydziedziczonych książąt odbyli konferencję u Króla Franciszka II. dla porozumienia się co do zasad wspólnej polityki.

Sułtan turecki przyjmował dnia 3go b. m. posła pruskiego w nowym jego charakterze jako reprezentanta północno-niemieckiego związku.

Książę mołdowski odłożył podróż swoją do Mołdawii.

Izba rumuńska przyjęła adres po długiej debacie znaczną większością, i adres ten miał być dnia 4go b. m. doręczony księciu przez wszystkich deputowanych.

Jeneralny dyrektor kolei lwowsko-czerniowieckiej p. Ofenheim przybył do Bukaresztu w sprawie koncesji na koleje mołdawskie i był przyjmowany przez księcia i ministrów.

W izbie rozpocznie się wkrótce debata nad koncesją. Ponieważ warunki są bardzo korzystne, a koleje żelazne są dla księstw kwestją żywotną, można uważać koncesję jako zapewnioną.

Według depeszy z Nowego Jorku z dnia 25go z. m. komisja do spraw zagranicznych proponowała zaprowadzenie ustawy, któraby obywatelom amerykańskim, naturalizowanym w państwach zagranicznych, nadała te same przywileje, które posiadają obywatele amerykańscy, jeżeli się nie dopuszczą żadnego przewinienia przeciw ustawom unii, ani przeciw ustawom owego obcego kraju, lub też dezercji. Prezydent ma być upoważnionym do żądania, aby ich w razie uwięzienia wypuszczono na wolność, a w razie odmowy do pozbawienia wolności poddanego do tegoż obcego kraju.

Stanton nie podał się do dymisji.

Kronika.

(Posiedzenie rady miejskiej) odbędzie się dziś o godzinie 6tej wieczorem w sali ratuszowej. Na porządku dziennym: 1) Bilans funduszu niestałych dochodów miejskich za czas od 1. listopada 1866 do 31. grudnia 1867 r. Sprawozd. radny p. Dr. Madejski. 2) Wypłata należności za restauracye kościoła i budynków paraf. u św. Maryi Magdaleny. Sprawozd. radny p. Schuth. 3) Wnioski sekcji V. odnoszące się do regulacji magistratu. Sprawozd. radny p. Juliusz Kolischer. 4) Wnioski sekcji II. względem przyczynienia się datkiem do założenia fundacji ś. p. Karola Szajnochy. Sprawozd. radny p. Wild. 5) Rachunek p. Schutha z wydatków dla zakładu miejsk. sierot. Sprawozd. radny p. Adamski. 6) Wybór członków do komitetu dla spraw budowy nowych i utrzymania istniejących budynków kościelnych. Sprawozd. radny p. Dr. Starzewski. 7) Obsadzenie posady pomocnika nauczycielskiego przy szkole św. Anny. Sprawozd. radny ks. Formanios. 8) Wnioski sekcji V. i II. względem przyznania p. wiceburmistrzowi dodatku osobowego. Sprawozd. radny p. Dr. Madejski.

(III. Spis darów na fundacyę ś. p. Karola Szajnochy.) Z poprzedniego spisu gotowizną 1506

złr. 22 c. w efektach 1250 złr. — Złożyli dalej za pośrednictwem galicyjskiego banku hipotecznego następujących 29 osób: Bolesław Bielański 1 złr., Leon Bochenek 2 złr., H. Camil 1 złr., hr. Kazimierz Dzieduszycki 25 złr., Haber 1 złr., Robert Hefern 3 złr., Dr. Maurycy Kabat 10 złr., Karwowski 1 złr., Emil Kesselbaner 2 złr., Dr. Juliusz Kolischer 3 złr., Dr. Józef Kolischer 3 złr., Józef Kolischer 10 złr., Maurycy Kolischer 10 złr., Kolischer 20 c., Władysław Kostro 30 c., Maurycy Lazarus 3 złr., Dr. Marcell Madejski 10 złr., Masing 1 złr., J. Nikorowicz 3 złr., Michał Pryszyński 1 złr., Dr. Zygmunt Rieger 5 złr., Ludwik Skrzyński 30 złr., Smolka 1 złr., Jan Sotowij 10 złr., Steinkeller 1 złr., Ujejski 1 złr., Szecepan Wielerek 50 c., Jan Załuski 10 złr. Razem gotowizną 162 złr. 20 c., a wraz z poprzednim spisem gotowizną 1668 złr. 42 c., a w efektach 1250 złr.

— W odniesieniu do odezwy komitetu zawiązanego we Lwowie dla utworzenia fundacji Szajnochy, przez Towarzystwo nauk, Kraków, wystosował odezwę do członków tegoż Towarzystwa, celem wnoszenia składek na fundacyę imienia Szajnochy. Ponieważ odezwa ta dotyczy również członków korespondentów Towarzystwa, którym nie została rozesłana, przeto podajemy ją tutaj w całej osnowie:

„Prezes Towarzystwa naukowego krakowskiego.

Mam zaszczyt przestać w załączeniu odezwę zawiązanego we Lwowie komitetu w celu utworzenia fundacji imienia Szajnochy.

Odezwa ta przekona szanownych członków, że chociaż zamierzona fundacya wiąże się najbliżej z imieniem i rodziną ś. p. Szajnochy, przecież znaczenie jej ma być rozleglejsze, bo ogarniające każdego, ktokolwiek zyskałby równe jak on publiczne uznanie i równy tytuł do wsparcia. Jeżeli zamiar ten nie może być obojętnym nikomu, komu leży na sercu sprawiedliwość względem tych, którzy życie swoje poświęcają pracy około najdzielniejszego w życiu narodu czynnika, jakim jest jego literatura; toć bliżej nad innych obchodzić on musi członków Tow. nauk. jako tych, którzy z zawodu swego mają przed sobą możność takiego uznania, a w razie potrzeby prawo korzystania z tej szczodroliwej publicznej.

Komu los szczęśliwszy pozwoli nie oglądać się kiedyś na tę pomoc, ten może mieć pociechę, że przyczyniając się według możności do jej ustalenia, wypełnił obowiązek względem tych, którzy tego potrzebować mogą, a z którymi wiąże go blisko tożsamość zawodu i koleżeński stosunek.

Przedstawiając szanownym członkom niniejszą okoliczność, mam zaszczyt oświadczyć, że składki w tym celu przyjmowane będą każdego dnia w kancelaryi Towarzystwa o godzinie 11tej do 1tej.

Kraków, dnia 30. stycznia 1868.

Dr. Majer, w. r.“

(Na budowę kościoła wotywnego w Wierdnie) wpłynęło do c. k. urzędu powiatowego w Kolbuszowie 3 złr. w. a.

(Pożary.) W Rzepedzu w pow. sandoeckim d. 16. z. m. spalił się dom włościański z budynkami gospodarskimi; szkoda wynosi 377 złr. 50 c., ogień miał powstać przez nieostrożność. W Szajkowiecach w pow. czortkowskim, d. 25. z. m. spaliła się stodoła włościańska ze zbożem; ogień miał powstać także przez nieostrożność. W Nahoryńcach w pow. bobreckim, d. 28. z. m. spalił się dom włościański z budynkami gospodarskimi i zbożem, przyczyna pożaru nie jest wiadoma; szkoda wynosi 500 złr. W Zerebkach królewskich w pow. skałackim, d. 29. z. m. spalił się dom włościański. Nakoniec d. 31. z. m. spaliło się 25 stodoł włościańskich na przedmieściu miasta Żywiec zwanem Rodza; ogień miał powstać przez nieostrożność.

W Manastersku pod Kossowem d. 28. z. m. spalił się dom włościański, szkoda wynosi około 400 złr., przyczyna pożaru nie jest wiadoma.

(Nieszczęsny wypadek.) W Hruszowie w pow. drohobyckim d. 1. b. m. umarła nagle włościanka Pelagia Iwaniszyn wypławszy niezwykle wielką ilość wódki.

(Zwłoki znalezione.) W Przystaniu w pow. żółkiewskim znaleziono d. 28. z. m. w przykopie zwłoki nieznannej kobiety.

(Znalezione pieniądze.) W sądzie śledczym kołomyjskim złożono w depozycie pulares znalezionej zawierający przeszło 4000 złr. po odebraniu którego właściciel może się zgłosić każdego czasu,

(Oszustwa.) Na jakie sposoby biorą się żydzi, aby oszukać prostodusznego włościanina, przybywającego do naszego miasta dla zbycia swoich produktów, niechaj posłuży następujący wypadek, który już się niejednokrotnie powtórzył. Żyd kupuje od chłopca zboże lub kartofle i płaci mu umówioną cenę banknotami niemieckimi, które chłop chowa. Tymczasem gdy kupiec odbiera zboże, nadchodzi kilku lub nawet kilkunastu innych izraelitów, i wówczas wśród gwaru, kupiec niby przypadkiem prosi chłopca aby jeszcze pokazał pieniądze, bo mu się zdaje, że się przeliczył. Chłop w dobrej wierze pokazuje pieniądze; a wówczas inni żydzi zagadują go tak, że ani się spodziewa jak zręcznie żyd kilka reńskich z jego pieniędzy schowa do kieszeni a na ich miejsce podsunie kawałki papieru równej wielkości, często etykiety z tytoniu, poczem oddaje pieniądze chłopu, który znowu niczego się nie domyślając chowa je do kieszeni, i postrzega oszustwo często dopiero po kilku godzinach, gdy po oszucie już i ślad zaginął.

— Jak „Czas“ donosi, krakowska izba handlowo-przemysłowa składała d. 4. b. m. powinszowanie swoje nowo mianowanemu prezesowi sądu wyższego Drwi Kopflowi, który w odpowiedzi swej przemówił mniej więcej w następujących słowach:

Dziękuję serdecznie panom reprezentantom izby handlowo-przemysłowej za wynurzenie mi swych życzeń, a przy tej sposobności muszę podnieść znaczenie izby i stosunek tejże do sądów a szczególnie do sądu handlowego.

Izba handlowa jest organem potrzeb handlu i przemysłu, jako taka zostaje do sądów w pewnym stosunku, bo te nie tylko się ograniczają na sądowni spraw wekslowych i handlowych, ale nadto czuwają nad ściśłym wykonaniem przepisów kodeksu handlowego.

(O błąkaany nieznajomy.) Magistrat miasta Wiednia wziął w opiekę izraelitę nazwiskiem Treffen Baruch, który cierpie obłąkanie, a ma pochodzić ze Lwowa.

Gospodarstwo, przemysł i handel. Wykaz rezultatu

przedsięwziętego w miesiącu styczniu 1868 roku, przez urząd targowy u tutejszych piekarzy, ważenia i rewizji pieczywa.

Table with columns: Imiona i nazwiska, Miesiące, pieczywo żytkawo, chleb biały, chleb razowy. Includes names like Golebiowski, Weigel F., Schirmer F., Friedrich J., Schulz Jan, Hillich Wal, Włoszyński J., Koweniecki D., Mrazek Luk, Müller Jan, Fridrich H., Kozyrski Jan, Doms Robert, Hillich Krz., Düll Waclaw, Bek Klemens, Hillich Jan, Freund Wil., Pierw. Stow., Gajewski F., Mensch P.

L w o w , 5. lutego. Na tutejszej giełdzie płacono: Fasoli białej korzec 180 ₰ 9.50.

(Zarząd Towarzystwa ogrodniczego we Lwowie) podaje do powszechnej wiadomości, iż na dniu 19. lutego b. r. odbędzie się w małej sali ratuszowej, o godzinie 4ej po południu walne zgromadzenie powyższego Towarzystwa.

- Przedmiotem obrad będzie: 1) Sprawozdanie z czynności dotychczasowych zarządu; 2) Sprawozdanie o stanie majątkowym Towarzystwa; 3) Rozprawa p. Konst. Pietruskiego o ogrodnictwie na ziemiach polskich; 4) Sprawozdanie o zakupnie realności od J. Kowalskiego na rzecz Towarzystwa; 5) Sprawozdanie o zaprowadzić się mającym bazarze ogrodniczego-sadowniczym.

Kolej karpaska. Hrabia Adam Potocki, hrabia Aladar Andrassy, hr. Antoni Sztaray, baron Jan Fröhlich, książę Antoni Sułkowski tudzież pp. Tyszkowski, Truskolawski, Kozłowski, Kirchmajer i Maurycy Krański zawiązali spółkę dla uzyskania koncesji na budowę kolei żelaznej z Węgier na Mezö-Laborez. Nass Mihally-Lupków do Przemyśla wraz z linią boczną do Tarnowa.

Kolej mofdo-wołoska, na budowę której uzyskała koncesję spółka mająca na czele księcia Sapiehy, będzie połączona z koleją lwowsko-czeraniowiecką pod Suczawą i zaraz od granicy austriackiej rozchodzić się będzie na dwa ramiona z których jedno ma prowadzić do Jas a drugie do Galacu i Bukaresztu.

Ostatnia poczta.

Peszt, 4. lutego. Minister spraw wewnętrznych zawiadomił dziś urzędownie magistrat miasta, że Najjaśniejsi Państwo przybędą do Pesztu jutro a mianowicie staną w dworcu kolei o god. 5. min. 34. po południu.

stosunkach rolników w roku ubiegłym i wezwał stowarzyszenie, aby dążyło do podniesienia inteligencji klasy rolnej. Hr. Csiraky powitał prezydenta, poczem odczytano sprawozdanie roczne.

Paryż, 4. lutego. Na dzisiejszym posiedzeniu ciała prawodawczego, po przemówieniu Rouhera przyjęto pierwszy artykuł ustawy prasowej który znosi poprzednie upoważnienie do wydawania gazet, większością 215 głosów przeciw 7.

Florenca, 4. lutego. Na dzisiejszym posiedzeniu izby deputowanych przyjęto wszystkie artykuły budżetu ministerstwa sprawiedliwości.

Minister skarbu przedłożył projekta ustaw względem poboru podatków bezpośrednich, względem zarządu majątkiem kościelnym, względem rachunkowości i unifikacyi opłat od koncesyi przez rząd udzielać się mających.

Rzym, 4. lutego. „Osservatore Romano“ zaprzecza wiadomości, że kurya papieska poleciła biskupom włoskim odpiewać Te Deum za zwycięstwa kościola.

Tenże dziennik zaprzecza także wiadomości, że u Króla Franciszka II, odbyła się narada reprezentantów książąt detronizowanych.

Przyjechali do Lwowa.

- Dnia 5. lutego. Hotel George: PP. Jordan Kaz., z Gankowic. — Kellerman J., z Trynczy. — Winnicki T., z Nadyca. Hotel europejski: Gatkiewicz M., z Stanisławowa. — Runge Jan, z Jankowic. — Przysiecki Karol i Wojtkowski Ad., z Żurawiczek. Hotel Langa: Wurm Ad., c. k. kapitan, z Pragi. — Br. Wilezek H., z Samoklesk. — Surminski W., z Polski. Hotel angielski: Cichoński J., z Pivody. — Gorajski A., z Mierówki. — Janko H., z Hossan. — Nowakowski Henr. i Dworski A. adw., z Przemyśla. — Rybicki Al., adw., z Rzeszowa. Hotel Krakowski: Cywiński T., z Czerniowiec. — Starzewski R., adw., z Zloczowa.

Wyjechali ze Lwowa.

- Dnia 5. lutego. PP.: Drelichowski J., c. k. prz. pow., do Kosowa. — Br. Brunicki Sew., do Zaleszczyk. — Lisowski R., do Jaxmannie. — Smarzewski Alex., do Kobyla. — Wasilewski J., do Koneczak.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 5. lutego 1868.

Table with columns: Pora, Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau, Stopień ciepła według Reaum., Stan powietrza wilgotnego, Kierunek i siła wiatru, Stan atmosfery. Includes data for 7. god. zrana, 3. god. po poł., 10. god. wiecz.

Przedpołudniem śnieg 3...40.

T E A T R.

Dziś (przed niem.) „Ursprung des Hauses Rothschild“, wielki obraz dramatyczny w 3 oddziałach. Jutro (przed pol.) „On będzie moim“, komedia w 1 akcie przez K. Kaszewskiego po raz pierwszy. „Paziowie Królowej Marysieńki“, operetka komiczna w 2 aktach.

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Kurs giełdy Lwowskiej.

Dnia 5. lutego.

Table with columns: placą, zadają, zł., c. Includes items like Akcje gal. kol. żelaz. Karola Ludwika, Akcje kolei lwowsko-czeraniowieckiej, Banku hip. gal., Obligacje indemnizacyjne galic., Pożyczki głodowej z r. 1866 po 7%, Pierwszeń. kol. gal. Kar. Ludw. I. Emisji.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 3. lutego 1868

Table with columns: 1. Dług publiczny, 2. Dług publiczny, 3. Dług publiczny. Includes items like Z pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%, Pożyczka w srebrze 1844 (fant. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%, Pożyczka w srebrze z 1865 (franki.) zwrotna w 37 latach po 5%.

Table with columns: plen, towar. Includes items like Przech. do wyl. z r. 1860 po 500 zł., Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zhr., B. Krajów koronnych, Niższej Austrii, Czech, Węgier, Galicyi, Siedmiogrodu, Bukowiny, Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%.

2. Akcje.

Table with columns: plen, towar. Includes items like Banku narodowego, Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a., Niż. austr. tow. eskont. po 500 zł., Banku anglo-austriackiego na 200 zhr. (20 ft. ster.) z wpłata 30%, Póln. kol. po 1000 zł. m. k., Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr., Polud. koleji państw. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr., Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw., Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw., Lwowsko-czeraniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.), Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k., Galic. banku hyp. po 200 zhr. wpłata 40%.

3. Listy zastawne.

Table with columns: plen, towar. Includes items like Banku narod. przezn. do losowania po 5% w. a., Gal. Tow. kred. w. a. po 4%, Galic. banku hyp. po 6%, Węgier. Towar. ziemskie. po 5 1/2%, Polw. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w ar.

4. Obligacje z prawem pierwszeństwa.

Table with columns: plen, towar. Includes items like Kol. póln. po 100 zł. m. k., Kol. póln. po 100 zł. w. a., Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.

5. Losy.

Table with columns: plen, towar. Includes item: Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.

Table with columns: plen, towar. Includes items like Pow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k., Poz. Trye. po 100 zł. m. k., Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a., Esterhazego po 40 zł. m. k., Salma „40 „ „, Palfigo „40 „ „, Clarego „40 „ „, St. Genois „40 „ „, Windischgrätzka 20 „ „, Waldsteina 20 „ „, Keglevicha „10 „ „, Fundacya szpit. Arcybiskupia Rudolfa.

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Table with columns: plen, towar. Includes items like Amsterdam za 100 zł. hol., Augsburg za 100 zł. w. p. n., Berlin za 100 tal., Frankfurt za 100 zł. w. p. n., Hamburg za 100 M. B., Londyn za 10 tl. szt., Paryż za 100 fr.

Kurs złota.

Table with columns: plen, towar. Includes items like Dukaty ces. men., detto pełnej wagi, Korona, 20frankówka, Rosyjski imperyal, Talar związkowy, Srebro, Kurs korony w c. k. kasach.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 5. lutego.

Table with columns: złr., kr. Includes items like 5% Metaliki, 5% pożyczka narodowa, Losy z 1860 roku, Akcje banku wiedeńskiego, Londyn, 10 fantów szterlingów, Srebro, Dukat pojedynczy.

(244) E d y k t. (2)

Nro. 275. C. k. sąd powiatowy w Krzeszowicach uwiadamia niniejszem p. Marcina Kalicińskiego, iż przeciw niemu p. Ewald Migula pod dniem dzisiejszym wniósł pozew o uznanie go za wyłącznego posiadacza i właściciela propinacji we wsi Sanka południowa, odszkodowanie w kwocie 450 złr. z pn., w skutek czego do rozprawy audyencya sądowa na dzień 5. marca 1868, godzinę 10tą rano wyznaczoną została.

Ponieważ p. Marcin Kaliciński z miejsca pobytu wiadomy nie jest, przeto ustanowiony został dla niego kurator w osobie p. adwokata krajowego Dra. Zybkiewicza z zastępstwem p. adwokata krajowego Dra. Szaclitowskiego.

Wzywa się zatem p. Marcina Kalicińskiego, ażeby ustanowionemu kuratorowi potrzebne do obrony środki podał, lub innego obrońcę ustanowił i o tem sądowi doniósł.

Krzeszowice, dnia 21. stycznia 1868.

(245) Obwieszczenie. (2)

L. 3491. C. k. sąd powiatowy w Kalwaryi podaje do wiadomości, że na dniu 12. lutego 1868, 11. marca 1868 i 1. kwietnia 1868. każdym razem o godzinie 10. przed południem odbędzie się w Marcyporębie w drodze publicznej licytacji przymusowa sprzedaż gruntu pod l. 143 położonego, należącego do masy leżącej Wojciecha Medonia, na zaspokojenie kwoty 168 złr. 5 kr. w. a. z przyn. Antoniemu Urbańczykowi przyznanej.

Grunt ten obejmuje 3 morgi 800 kwadr. sążni, a wartość szacunkowa tegoż wynosi 50 złr. wal. a., z której licytanci 15 złr. jako wadium do rąk komisji licytacyjnej złożyć będą obowiązani.

Gdyby w pierwszych dwóch terminach realność powyższa za cenę szacunkową lub wyżej takowej sprzedaną być nie mogła, to takowa na trzecim terminie nawet poniżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie. Warunki licytacji można w registraturze tutejszego sądu przejrzeć lub odpisać.

Dla masy leżącej Wojciecha Medonia ustanawia się kuratora w osobie Jana Goczala w Marcyporębie.

Z c. k. sądu powiatowego.
Kalwarya, dnia 10. grudnia 1867.

(242) E d y k t. (2)

Nro. 6493. C. k. sąd obwodowy w Nowym Sączu niniejszem zezwala i rozpisuje przymusową sprzedaż publiczną sumy 2000 złr. w. a. z odsetkami 6% od 25. marca 1860 aż do 23. lipca 1860. dalej tylko po 5% i z kosztami 5 złr. 88 kr. i 9 złr. 1 kr. w. a. w stanie biernym realności pod l. 39 w Piątkowy Dom. I., pag. 13. n. 1 on., pag. 15. n. 4 et 5 on. i pag. 17. n. 6 on. na rzecz Franciszka Holenia intabulowanej, na zaspokojenie pretensji przez Maryę, Władysława, Alfreda i Alexandra Runge przeciw Franciszkowi Holenia wygranej 500 złr. m. k. czyli 525 złr. z procentem 6% od 20. czerwca 1860 do intabulacji, zaś dalej po 5% liczyć się mającym i z kosztami przyznanymi 5 złr. 47 kr., tudzież kosztami które się obecnie w kwocie 14 złr. 56 kr. przysznaje, którąto egzekucyjna licytacja odbędzie się w sali audyencyonalnej c. k. sądu obwodowego w Nowym Sączu w trzech terminach: dnia 2. kwietnia 1868, dnia 7. maja 1868 i dnia 4. czerwca 1868, o godzinie 10tej z rana pod następującymi warunkami:

1. Za cenę wywołania stanowi się suma 2000 złr. w. a.; na pierwszych dwóch terminach pretensja ta tylko za ową sumę lub wyżej takowej, w trzecim zaś terminie także niżej takowej za jakąkolwiek cenę zostanie sprzedana.

2. Każdy chęć kupienia mający zobowiązany jest 10% ceny wywołania, zatem ilość 200 złr. w. a. gotowem i pieniędzmi lub w papierach publicznych do rąk komisji licytacyjnej złożyć. — Zakład nie gotówką złożony w ciągu dni 14 przez ofiarującego największą cenę zamienić się musi na gotówkę. Zakład gotówką złożony temu który największą cenę będzie ofiarował, wrachowany będzie w cenę kupna, innym zaś licytantom zaraz po odbytej licytacji zwróci się.

3. Ofiarujący największą cenę będzie zobowiązany w ciągu 30 dni po otrzymaniu zawiadomienia o potwierdzeniu aktu licytacji całą cenę kupna ofiarowaną do sądu złożyć, potem wydanym mu będzie dekret własności, a na jego koszt za właściciela kupionej sumy 2000 złr. w. a. z pn. w stanie biernym realności l. 39 w Piątkowy zostanie intabulowanym.

4. W razie gdyby ofiarujący największą cenę warunkowi pod 3. wzmiankowanemu nie uczynił zadość, wtedy na żądanie jakiegokolwiek interesowanej strony ta suma na jego koszt i niebezpieczeństwo w jednym terminie za jakąkolwiek cenę będzie sprzedana, zakład zauważy się za przypadły, a on za wszelką szkodę zostanie odpowiedzialnym.

5. Wyciąg tabularny tak sumy sprzedać się mającej jako też realności l. 39 w Piątkowy, na której ta suma jest intabulowaną, można przejrzeć w registraturze sądowej, jakoteż w czasie przedsięwzięcia licytacji w komisji licytacyjnej.

6. O rozpisanej niniejszej licytacji zawiadamia się strony, wierzycieli wiadomych do rąk własnych, zaś wierzycieli z miejsca pobytu lub życia niewiadomych i tych co po 26. października 1867 ze swojemi pretensjami do tabuli weszli, lub którymi zawiadomienia o rozpisaniu tej licytacji z jakiegobądź powodu albo wcale nie albo wczas przed terminami, również którymiby rezolucji w dalszym tem postępowaniu egzekucyjnym doręczyć nie można było, zawiadamia się przez edykta i kuratora, którego się w osobie p. adwokata Dra. Laskowskiego z substytucją p. adwokata Micewskiego ustanawia.

Z rady c. k. sądu obwodowego.
Nowy Sącz, dnia 25. listopada 1867.

(254) E d y k t. (2)

Nr. 13639. Ces. król. sąd obwodowy w Przemyśle podaje do publicznej wiadomości, że w skutek wezwania c. k. sądu krajowego lwowskiego z dnia 19. października 1867 do L. 54616 egzekucyjna sprzedaż licytacyjna dóbr Myczków pp. Eulalii z Rossowskich Zatorskiej i Jana Nep. Felixa Wita 3 im. Zatorskiego ut Dom. 58 i 368 pag. 48 i 224 własnych, w byłym obwodzie Sanockim a w powiecie Liskim położonych, uchwała c. k. sądu krajowego we Lwowie z dnia 19. października 1867 do L. 54616 na prośbę Dyrekcyi galic. Towarzystwa kredytowego przeciw pp. Eulalii z Rossowskich Zatorskiej i Janowi Felixowi Witowi 3 im. Zatorskiemu celem zaspokojenia kapitału w sumie 2635 złr. 43 kr. m. k. czyli 2767 złr. 50 1/2 kr. w. a. wraz z p. n. Towarzystwu kredytowemu należącego dozwolona rozpisuje się, która w trzech terminach, a mianowicie dnia 24. lutego 1868, dnia 23. marca 1868 i dnia 27. kwietnia 1868, każdego razu o godzinie 10tej przed południem pod następującymi zmieniającymi warunkami w tym sądzie przedsięwzięta zostanie.

1. Cenę wywołania stanowi wartość dóbr przy udzieleniu pożyczki przyjęta w sumie 16.066 złr. 20 kr. m. k. czyli 16.869 złr. 65 kr. w. a. W pierwszym i drugim terminie dobra te niżej ceny wywołania nie będą sprzedane.

2. Dobra te sprzedane będą ryczałtowo, z wyłączeniem prawa do wynagrodzenia za zniesione powinności poddańcze, i bez wszelkiej ewikcyi.

3. Każdy z licytujących winien przed rozpoczęciem licytacji dziesiątą część ceny wywołania, mianowicie sumę 1687 złr. a. w. bądź w gotowiznie, bądź w książeczkach galicyjskiej kasy oszczędności, bądź w listach zastawnych galicyjskiego Towarzystwa kredytowego, albo też w galic. obligacjach indemnizacyjnych wedle ostatniego tychże kursu, nigdy jednak nad wartość nominalną tychże, do rąk komisji licytacyjnej jako wadium złożyć.

4. Gdyby dobra te w pierwszym lub drugim terminie przynajmniej za cenę wywołania sprzedane nie były, w trzecim terminie niżej ceny wywołania, jednak w każdym razie za taką tylko cenę sprzedane będą, któraby na zaspokojenie wierzytelności galic. Towarzystwa kredytowego z należyciściami podręcznymi wystarczała.

Gdyby zaś dobra te w trzecim terminie pod warunkiem wyżej wskazanym sprzedane nie były, natenczas w celu ułożenia ułatwiających warunków wyznacza się termin sądowy na dzień 27. kwietnia 1868 o godzinie 4tej po południu z tem oznajmieniem, iż nie stawający na terminie wierzyciele hipoteczni jako do stawności głosów stawających przystępujący uważani będą.

5. Akt oszacowania, wyciąg tabularny, jako też i bliższe warunki licytacji w tutejszo-sądowej registraturze przejrzeć można.

O tej licytacji zawiadamia się strony, tudzież wszystkich wierzycieli, którymiby uchwała niniejsza z jakiegokolwiek bądź powodu doręczoną być nie mogła, i tych, którzyby po dniu 11. sierpnia 1867 do tabuli weszli, do rąk kuratora p. adw. Dra. Regera z substytucją p. adw. Dra. Kozłowskiego i przez edykta.

Z rady c. k. sądu obwodowego.
Przemyśl, dnia 19. grudnia 1867.

St e c k b r i e f (300—2)

zur Verfolgung des, des Diebstahls beschuldigten

Martin Opiela, aus Gorlice gebürtig, 46 Jahre alt, mittelgroß, stark, mit länglichem braunem Gesichte, dunkelbraunen Haaren und Augenbraunen, blauen Augen, in landesüblicher Bauertracht, und

Johann Kanty Grelarczyk, aus Kołkówka gebürtig, in Uniszowa wohnhaft, starken mittelgroßen Körperbaues, braunen Gesichts, brauner Haare und Augenbraunen, in kleinstädtischem Anzuge, welche am 21. Jänner l. J. aus den h. g. Arresten entwichen sind.

Dieselben wollen im Aufgreifungsfalle an das hiesige Gericht geleitet werden.

Vom k. k. Untersuchungsgerichte.
Gorlica, am 30. Jänner 1868.

(255) E d y k t. (2)

Nro. 21859. C. k. sąd krajowy Krakowski zawiadamia niniejszym edyktem spadkobierców s. p. Wiktorji Puszetowej, jako: Maryę Bukowską, Franciszka Goczalkowskiego, Stanisława Puszetę, Anto-

ning Walterową, Nepomucenę Żukową i Anne Czapliską z życia i miejsca pobytu niewiadomych, lub w razie śmierci któregokolwiek z nich ich spadkobierców lub prawonabywców z imienia, życia i miejsca pobytu niewiadomych, że przeciw nim p. Helena Piękarska wniosła pozew. w zadatwieniu tegoż pozwu został termin do rozprawy ustnej na dzień 1. kwietnia 1868. godzinę 10tą rano wyznaczonym.

Gdy miejsce pobytu pozwanych jest niewiadomem, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania pozwanych, jak równie na koszt i niebezpieczeństwo tychże tutejszego adwokata p. Dra. Koczyńskiego z substytucją p. adwokata Dra. Kańskiego kuratorem nieobecnych ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicji obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwany, aby w wyznaczonym czasie albo sami staneli, lub też potrzebnych dokumentów ustanowionemu dla nich zastępcy udzielili, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrali i o tem c. k. sądowi krajowemu donieśli, w ogóle zaś, aby wszelkich możliwych do obrony środków prawnych użyli, w razie bowiem przeciwnym wynikię z zaniechania skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Kraków, dnia 30. grudnia 1867.

(257) E d i c t. (2)

Nro. 4255. Vom k. k. Bezirksgerichte in Mikołajów wird den abwesenden und dem Leben und Wohnorte nach unbekanntem (Hefenten Samson und Sara Garfunkel, dann Chaim und Beile Kessler mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe wider dieselben Wotcio Binstock und Berko Binstock wegen Anerkennung des Eigenthums der in Zydzaczów Nr. 289 gelegenen Realität sub pr. 30. November l. J. 4255 bei diesem Bezirksgerichte eine Klage angebracht und um richterliche Hilfe gebeten, worüber die Tagladung zur mündlichen Verhandlung auf den 14. Mai 1868 um 10 Uhr Vormittags anberaumt worden ist.

Da der Aufenthaltort der Belangten unbekannt ist, so hat das k. k. Bezirksgericht zu deren Vertretung und auf ihre Gefahr und Kosten den Hrn. Edmund Weinek als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtsache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict werden demnach die Belangten erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen andern Sachwalter zu wählen und diesem k. k. Bezirksgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Verttheidigung dienlichen vorchriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem sie sich die aus deren Verabfäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben werden.

Mikołajów, am 17. December 1867.

(258) E d y k t. (2)

Nro. 102. Od c. k. powiatowego sądu zawiadamia się niewiadomych spadkobierców Hersza Schwarzhala tym edyktem, że przeciw masie leżącej tegoż ks. Teodor Kuryło pod dniem 20. stycznia r. b. o zapłacenie kwoty 150 złr. w. a. wniósł skargę i prosił o pomoc sądową, względem czego do sumarycznej pertraktacji termin na dzień 17. lutego 1868 oznaczonym został.

Gdy spadkobiercy oskarzonego Hersza Schwarzhala są niewiadomymi, przeto c. k. sąd powiatowy w Ustrzykach dla zastąpienia ich i na ich niebezpieczeństwo i koszt tutejszego p. Wiktora Riedla jako kuratora ustanowił, z którym wniesiona sprawa według przepisanej dla Galicji procedury sądowej będzie pertraktowana.

Tym edyktem przypomina się przeto obżałowany, ażeby w należytem czasie albo sami przybyli, albo potrzebne dokumenta ustanowionemu zastępcy udzielili, lub innego rzecznika wybrali i temu sądowi oznajmili, w ogóle przedsięwzięci służące do obrony przepisane środki prawne, gdyż powstałe z zaniechania skutki sami sobie przypiszą.

Z c. k. sądu powiatowego.
Ustrzyki, dnia 21. stycznia 1868.

(260) Kundmachung. (2)

Nr. 5854. Vom Lemberger k. k. Landesgerichte wird im Grunde der §. 1 und 3 des Gesetzes vom 17. December 1862 Nr. 97 R. G. Bl. über das sämtliche wo immer befindliche bewegliche und das in jenen Kronländern, für welche das obige Gesetz Wirksamkeit hat, gelegene unbewegliche Vermögen des Herman Mieses Handelsmann das Ausgleichsverfahren mit dem Beifuge eingeleitet, daß der Zeitpunkt der Anmeldeung der Forderungen und die Vorladung zur Ausgleichsverhandlung selbst, insbesondere werde kundgemacht werden, daß es jedoch Jedem der Gläubiger frei stehe, seine Forderung mit der Rechtswirkung des §. 15 des gedachten Gesetzes sogleich bei dem k. k. Notar Hrn. Wolski, welcher mit der Durchführung des Ausgleichsverfahrens betraut wird, anzumelden.

Vom k. k. Landesgerichte.
Lemberg, am 31. Jänner 1868.

(240) **E d y k t.** (2)

L. 17432. C. k. sąd obwodowy w Tarnowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż na zaspokojenie sumy wekslowej w kwocie 3877 zł. w. a. z przynależnościami p. Adamowi Morawskiemu przeciw p. Julii hr. Krasickiej przyznanej, egzekucyjna sprzedaż dożywotnego prawa użytkowania i administrowania dóbr Baranowa z przyległościami Dmitrów wielki, Dmitrów mały, Dmitrów czyli Koło, Wola gołego, Knapy, Durdy, Smykło, Skopanie, Suchorzew i Przewóz w obwodzie Tarnowskim położonych, na rzecz dłużniczki p. Julii hr. Krasickiej dom. 436. pag. 65 nr. 19. haer., dom. 206. pag. 222. nr. 16. haer. pag. 66. nr. 119. on. zahypotekowanego a teraz według dom. 206. pag. 238. nr. 23. własn. na cenę kupna dóbr Baranów z przyległościami w ilości 200.100 zł. w. a. przeniesionego — w drodze publicznej licytacji w trzech terminach, a to pod następującymi warunkami dozwala się:

1. Cena wywołania będzie wartość detaksacji przymusowej w ilości 343729 zł. wal. austr. się okazująca.

2. W pierwszym i drugim terminie prawo to tylko wyżej lub przynajmniej za wartość szacunkową sprzedane być może, w trzecim zaś terminie będzie niższej ceny wywołania za jakąkolwiek ofiarowaną cenę kupna (dekret nadworny z 27 10 1797 nr. 385 i §. 421 K. U. S.)

Sprzedaz tę przedsięwzięcie sądownie ustanowiony substytut notariusza p. Karol Rudolphi w swej kancelarii notaryalnej w Tarnowie, a 1szy termin w tym celu wyznacza się na dzień 29go lutego 1868, drugi na dzień 28go marca 1868, 3ci zaś na dzień 25go kwietnia 1868, zawsze o godzinie 10tej rano, na który to ostatni termin obie strony, jakoteż wszyscy wierzyciele hipoteczni w tym celu stawić się mają, aby w razie, gdyby nikt chęć kupienia mający się nie zgłosił, lżejsze warunki licytacyjne ustanowić.

3. Każdy chęć licytowania mający obowiązany jest przed rozpoczęciem licytacji, lub w ciągu takowej do rąk komisji licytacyjnej złożyć jako wadium okrągłą sumę 4000 zł. w. a. albo w gotówce, albo w listach zastawnych galic. stan. Towarzystwa kredytowego, lub banku narodowego w Wiedniu, albo w książeczkach kasy oszczędności, albo w obligacjach indemnizacyjnych lub rządowych, albo w 5% towych kassascheinach wiedeńskiego banku kredytowego lub eskontowego, lub też banku anglo-austriackiego lub jego lwowskiej filii wraz z należącymi do nich niezapadłymi kuponami i talonami, które według kursu ostatniego w Gazecie rządowej Lwowskiej umieszczonego, nigdy jednak nad wartość nominalną obliczone będą.

Wadium kupiciela będzie zatrzymane i do depozytu złożone, innym zaś współlicytującym po ukończonej licytacji zwrócone.

Od złożenia wadium uwolniony zostaje prowadzący egzekucję p. Dr. Adam Morawski pod warunkiem, jeżeli takowe primo loco zabezpieczy na sumie w egzekucyi będącej, z tego przed komisją licytacyjną wykaże się oryginalny dokument komisji złoży.

Stronom chęć kupna mającym dozwala się przedzrenie wyciągu tabularnego i aktu oszacowania dotyczącego prawa dożywocia i administracji dóbr Baranowa w tutejszo-sądowej registraturze.

Z rady c. k. sądu obwodowego.
Tarnów, dnia 23. stycznia 1868.

(266) **E d y k t.** (2)

Nr. 7083. Vom k. k. Bezirksgerichte in Brody wird bekannt gemacht, daß Hirsch Byk bei diesem Gerichte eine Klage wider die Nachlassmasse des Salomon Fröschels und rückichtlich wider dessen unbekanntes Erben wegen Forderung der im Lastenstande der Realitäten unter Tab. Nr. 1091, 1092 und 1096 in Brody Dom. recnt. tom. 26. folio 160. pos. 5. on., Dom. recnt. tom. 27. fol. 99. pos. 7. on. und Dom. recnt. tom. 27. folio 100. pos. 6. on. zu Gunsten der Nachlassmasse des Salomon Fröschels intabulirten Summen von 500 holl. Ducaten angebracht habe, und daß zur mündlichen Verhandlung hierüber die Tagfahrt auf den 4. März 1868 um 10 Uhr Vormittags festgesetzt ist.

Für die Belangte Nachlassmasse des Salomon Fröschels und rückichtlich für dessen dem Namen, Leben und Wohnorte nach dem Gerichte unbekanntes Erben wurden zu ihrer Vertretung und auf deren Gefahr und Kosten der Herr Advocat Kukucz zum Curator bestellt, mit welchem diese Verhandlung durchgeführt werden wird.

Daher werden die Belangten erinnert, zur gehörigen Zeit entweder selbst zu erscheinen oder dem genannten Curator die erforderlichen Rechtsbehelfe mitzutheilen, oder auch sich einen anderen Sachwalter zu wählen, und denselben dem Gerichte anzuzeigen, und überhaupt alle zu ihrer Verttheidigung dienlichen Rechtsmittel rechtzeitig anzuwenden, da dieselben die Folgen der Veräumung sich selbst zuschreiben haben werden.

Brody, am 15. Jänner 1868.

(263) **Obwieszczenie.** (2)

L. 1332. C. k. sąd obwodowy Tarnowski panu Adamowi Zubrzyckiemu niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż p. Markus Maschler o zapłacenie sumy wekslowej 2000 zł. w. a. z p. n. dnia 30. stycznia 1868 do l. 1332 przeciw niemu skargę wniósł i o pomoc

sądową prosił, w skutek czego nakaz zapłaty z dnia dzisiejszego do l. 1332 wydany został.

Ponieważ pobyt pozwanego nie jest wiadomym, przeto przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanego, tutejszego adwokata p. Dra. Grabczyńskiego z substytucją pana adwokata Dra. Hoborskiego na kuratora, z którym wniesiony spór według ustawy cyw. dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się zapozwanemu, ażeby w przeznaczonym czasie, albo się sam osobiście stawił, albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzielił, lub też innego obrońcę obrał i tutejszemu sądowi oznajmił, ogólnie do bronienia prawem przepisane środki użył, inaczej z jej opóźnienia wynikające skutki sam sobie przypisać musi.

Z rady c. k. sądu obwodowego.
Tarnów, dnia 27. stycznia 1868.

(273) **E d y k t.** (2)

L. 15727. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu zawiadania niniejszem p. Franciszkę z Niesiołowskich Leszczyńską i p. Benedykta Nowosieleckiego z życia i miejsca pobytu niewiadomych, a w razie śmierci ich nieznanym spadkobierców, tudzież spadkobierców Piotra Topolnickiego z imienia i życia nieznanym, iż przeciw onymże p. Klementyna Lenkiewiczowa pod dniem 31. grudnia 1867 do l. 15727 pozew o wykreślenie ze stanu biernego dóbr Telesznica Oszwarowa sumy 2000 zł. w ks. wł. 46. str. 123. l. 2. cięż. i sumy 6000 zł. w ks. wł. 46. str. 123. l. 3. cięż. zahypotekowanej z odnośnemi pożyczkami i nadcieżarami podała, w skutek którego termin na dzień 17. marca 1868 o godzinie 10tej przed południem wyznaczony został.

Gdy miejsce pobytu zapozwanych nie jest wiadome, przeto ustanawia się onymże na ich koszt i niebezpieczeństwo p. adwokata krajowego Dra. Regera za kuratora, a pana adwokata krajowego Dra. Chamades za jego zastępcę.

Oraz wzywa się pozwanych, by na powyższym terminie albo sami stanęli, albo też ustanowionemu kuratorowi potrzebną do obrony informację udzielił, lub też innego sobie obrońcę obrali i takowego sądowi temu wymienili, inaczej skutki zaniechania tego sami sobie przypisać będą musieli.

Przemyśl, dnia 15. stycznia 1868.

(259) **E d y k t.** (2)

Nr. 3292. C. k. sąd powiatowy w Liskach niniejszem wiadomem czyni, iż na żądanie p. Cezara Papińskiego w skutek uchwały c. k. sądu krajowego krakowskiego z dnia 7. października r. 1867 l. 15575, w drodze egzekucyi nakazu zapłaty z dnia 10. sierpnia 1863 l. 14036 przedsięwzięta będzie celem zaspokojenia należności p. Cezara Papińskiego w kwocie 90 rubli srebr. wraz z procentem po 6 od sta od dnia 18. kwietnia 1866 i kosztami w ilości 7 złr. 2 kr., 9 złr. 49 kr., 4 złr. 36 kr., 18 złr. 15 kr. w. a., publiczna sprzedarz realności w Półwsiu Zwierzyniec pod l. 279 kad. 26 położonej, dłużnika p. Franciszka Kozłowskiego własnej a to w trzech terminach w c. k. sądzie powiatowym w Liskach na dzień 17. lutego, 17. marca, 17. kwietnia r. 1868, każdą razą o godzinie 10. rano wyznaczonych pod następującymi warunkami:

1. Za cenę wywołania stanowi się cena szacunkowa w sumie 2000 złr. w. a. i na pierwszych dwóch terminach realność rzeczona za cenę szacunkową lub wyżej, na trzecim zaś terminie nawet poniżej ceny szacunkowej, jednak tylko za kwotę wszystkich długów hipotecznych pokrywającą sprzedaną będzie.

2. Chęć kupna mający złoży jako wadium przy licytacji kwotę 200 złr. w. a. do rąk komisji sądowej w gotówce lub w obligacjach indemnizacyjnych, albo też w listach zastawnych kredytowego Towarzystwa galicyjskiego wraz z kuponami, a to według ostatniego kursu jaki w gazecie „Czas“ pod rubryką „dają“ notowanym będzie. Złożone wadium kupiciela zatrzymane, zaś innym licytantom zaraz po licytacji zwrócone będzie.

3. W razie gdyby sprzedaż na wyznaczonych powyżej trzech terminach nienastąpiła, natenczas ustanawia się termin sądowy na dzień 18. czerwca r. 1868 o godzinie 10. przedpołudniem celem ustanowienia lżejszych warunków licytacji, na którym to terminie wierzyciele hipoteczni pod tą surowością stanąć mają, że niestawający do większości obecnych wierzycieli policzonemi będą.

4. Co się tyczy reszty warunków licytacji, ciężarów hipotecznych, podatków i innych obowiązków realności dotyczących, odszedł się chęć kupna mających do wyciągu hipotecznego, aktu oszacowania i warunków, które się w registraturze c. k. sądu powiatowego w Liskach znajdują.

O rozpisanii tej licytacji zawiadomienie otrzymują, którzyby po dniu 10. lutego r. 1867 do hypoteki weszli, lub którymby rezolucya z jakichbyś powodów przed terminem licytacji doręczoną być nie mogła, przez edykta i niniejszym ustanowionego kuratora adv. Dr. Rosenblatta, któremu jako zastępcę adv. Dr. Zucker dodany zostaje.

Z c. k. sądu powiatowego.
Liszki, dnia 12. grudnia 1867.

(250) **E d y k t.** (3)

Nr. 11546. W skutek uchwały c. k. sądu obwodowego w Złoczowie z dnia 30. grudnia 1867

11546 uzupełnia się edykt w dzienniku urzędowym Gazety lwowskiej z roku 1865 w numerach 257, 258 i 259 umieszczony w całej swej osnowie następującym sposobem:

L. 7724. Ze strony c. k. sądu obwodowego w Złoczowie wiadomo się czyni, iż pp. Ferdynanda z Chołodeckich Kamińska i Izidor Chołodecki przeciw pp. Piotrowi Padlewskiemu, Brygidzie z Eysymuntów Padlewskiej, Jędrzejowi Padlewskiemu, Michałowi Wierzejskiemu i Onufremu Chołodeckiemu z życia i miejsca pobytu niewiadomym, a w razie ich śmierci także przeciw ich niewiadomym spadkobiercom, o ekstabulację ze stanu biernego dóbr Kudynowce sum 13.400 złp. 100.000 złp. 5000 złp., 1922 złp. i zezwolenia, dobra Kudynowce, Pleśniany i Hrabuznę w dalszą trzecieletnią dzierżawę puszczenia jak dom. 6 pag. 216. n. 1, 2, 3 i 5 on. ciężkich wraz z pożyczkami odnośnemi i nad ciężarami, na dniu 22. września 1865 do l. 7724 pozew wytoczyli.

W skutek tego wyznacza się do ustnej rozprawy termin na dzień 30. marca 1868 o godzinie 10. przed południem i powyżej wymienionych pozwanych zawiadywa się, ażeby na wyznaczonym terminie lub sami stanęli, lub też postanowionemu dla nich kuratorowi w osobie p. adwokata Starzewskiego z substytucją p. adwokata Schrenzla potrzebną do obrony informację i dokumenta udzielił, lub innego obrońcę sobie obrali, w ogóle potrzebne do obrony kroki sami przedsięwzięli, gdyż inaczej złe skutki z zaniechania wyniknąć mogące sami sobie przypisaćby musieli.

Z rady c. k. sądu obwodowego.
Złoczów 30. grudnia 1867.

(253) **E d y k t.** (3)

Nr. 854. C. k. sąd obwodowy Stanisławowski wiadomo czyni, iż p. Wicenty właściciel dóbr Przybyłowa przeciw niewiadomym co do życia i pobytu aw razie ich śmierci tychże spadkobiercom również co do imion, życia i pobytu niewiadomym Konstancji z Karsnickich Łysakowskiej, Cecylii z Karsnickich Maleckiej, Onufremu Karsnickiemu i Tadeuszowi Karsnickiemu jako spadkobiercom Tekli z Chojnackich Karsnickiej o ekstabulację zastrzeżenia dożywocia Dm. 43. pag. 105 n. 11. haz. w stanie czynnym dóbr Koliniec na rzecz s. p. Tekli z Chojnackich Karsnickiej uwidocznionego pod dniem 15. stycznia 1868 do l. 854 pozew wniósł, o pomoc sądową prosił, w skutek czego termin do ustnej rozprawy na dzień 25. lutego 1868 o godzinie 9. zrana wyznaczony został.

Gdy pobyt zapozwanych lub ich spadkobierców jest niewiadomy, przeto ustanowił sąd dla nich kuratora w osobie p. adwokata Dra. Maciejewskiego przy substytucji p. adwokata Dra. Kwiatkowskiego, z którym wniesiony spór według ustawy cyw. dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie.

Upomina się przeto tym edyktem zapozwanych, by w naznaczonym czasie albo sami się tutaj stawili, albo potrzebnych dokumentów przeznaczonemu zastępcy udzielił lub też innego obrońcy sobie obrali i tutejszemu sądowi oznajmił.

Z c. k. sądu obwodowego.
Stanisławów, dnia 20. stycznia 1868.

(249) **E d y k t.** (3)

Nr. 12439. C. k. sąd obwodowy w Złoczowie niniejszem wiadomo czyni, iż p. Teresa Zagórska 2go ślubu Kownacka imieniem własnym tudzież imieniem nieletnich Zofii, Eleonory, Eustachego i Jadwigi Zagórskich, jako spadkobierców s. p. Karola Zagórskiego, przeciw Maciejowi (Mathias) Pawłowskiemu z miejsca pobytu niewiadomemu, lub w razie tegoż śmierci jego spadkobiercom z nazwiska i miejsca pobytu niewiadomym o ekstabulację sumy 500 dukatów z pn. na dobrach Olesko jak Dom. 132, p. 302, 319, 323, n. 72, 98 i 107 on. intabulowanej, pod dniem 20. grudnia 1867 do l. 12439 pozew wnieśli, w skutek czego do ustnej rozprawy termin na dzień 20go kwietnia 1868 o godzinie 10tej przed południem wyznaczony i pozwanym i pozwanym na kuratora p. adwokat Dr. Starzewski z substytucją p. adwokata Dra. Lewickiego nadany został.

Wzywa się przeto pozwanego, a w razie tegoż śmierci jego spadkobierców, ażeby na powyższym terminie lub sami stanęli, lub postanowionego im kuratora w środki obronne zaopatrzyli, lub innego zastępcy sobie obrali, w ogóle wszystkie środki obronne sami przedsięwzięli, gdyż inaczej niepomysłne skutki z zaniechania obrony wypłynąć mogące sami sobie przypisaćby musieli.

Z rady c. k. sądu obwodowego.
Złoczów, dnia 30. grudnia 1867.

(270) **E d y k t.** (1)

Nr. 3677. Vom Stryjer k. k. Bezirksgerichte wird den unbekanntes Erben des verstorbenen Manele Weinreb hiemit kundgemacht, daß die gebefene Intabulirung der Perl Weinreb und sodann des Josef Fruchter als Eigenthümer der auf den Namen des Manele Weinreb einverleibten halben Realität sub Nr. 217 St. in Stryj mit dem Bescheide vom 26. Februar 1867 J. 5466-1866 bewilligt und dieser Bescheid dem für die liegende Masse nach Manele Weinreb bestellten Curator Frn. Advocaten Dr. Fruchtmann zugestellt wurde.

Vom k. k. Bezirksgerichte.
Stryj, am 30. December 1867.

(276) **Concurs - Kundmachung.** (1)

Nro. 67. Eine Landesgerichts-Rathsstelle bei dem Czernowitzer Landesgerichte mit dem Gehalte jährlich 1890 fl. öst. W., oder im Falle der graduellen Vorrückung mit dem Gehalte von 1470 fl. öst. W. — ist zu besetzen.

Bewerber um diese Stelle haben ihre Gesuche binnen 4 Wochen von der dritten Einschaltung dieser Kundmachung in die Landeszeitung bei dem Czernowitzer Landesgerichts-Präsidium einzubringen.

Czernowitz, am 31. Jänner 1868.

(262) **E d y k t.** (1)

Nro. 17794. C. k. sąd obwodowy w Tarnowie wzywa celem przyznania sądowego kapitału indemnizacyjnego dla części dóbr Łowczówek także Łowczów zwanych, z przyległościami Piotrkowice, Pękałówka zwanej, w obwodzie niegdyś Tarnowskim położonych, wedle dom. 24, pag. 73 i 75 tudzież 77 do masy spadkowej s. p. Romualda Łapińskiego należących, wyrokiem c. k. komisji indemnizacyjnej w Tarnowie z d. 20. czerwca 1855 w ilości 2423 zfr. 20 kr. m. k. oznaczonego — wszystkich prawa tabularne na tychże dobrach mających, aby swoje pretensje najdalej do ostatniego kwietnia 1868 w tutejszym sądzie pisemnie lub ustnie zameldowali.

To zgłoszenie ma zawierać:

- dokładne wyrażenie imienia i nazwiska tudzież zamieszkania zgłaszającego się i jego pełnomocnika, jeżeli takowy występuje, który winien przedłożyć pełnomocnictwa zaopatrzone we wszelkie prawne przymoty i legalizowane;
- kwotę wierzytelności hipotecznej, której się domaga, tak w kapitale jako też w procentach, jak dalece takowe równe mają prawo zastawu z kapitałem;
- naznaczenie pozycy, z którą się zgłoszono, pod jakim w księdze publicznej się znajduje;
- jeżeli zgłaszający się zamieszkuje zewnątrz okręgu rzeczzonego, winien jest wymienić znajdującego się tamże pełnomocnika dla odbierania rozporządzeń sądowych, w przeciwnym bowiem razie przesłane będą pocztą do zgłaszającego się, a to z takim samym skutkiem prawnym, jak gdyby do rąk własnych doręczanemi były.

Oraz uwiadamia się, że ktokolwiek nie zgłosi się w terminie oznaczonym, będzie uważany jak gdyby zezwolił na przekazanie pretensji swojej do kapitału wynagrodzenia według kolei na niego przypadającej i nie będzie słuchanym więcej przy rozprawie.

Zaniedbujący w terminie przepisany traci także prawo do wszelkiego zarzutu i do każdego środka prawnego przeciw ugodzie przez interesentów stawiających w myśl §. 5 ces. pat. z dnia 25. września 1850 zawartej, jeżeli jego pretensja według porządku tabularnego na kapitał indemnizacyjny przekazana, albo też w myśl §. 27 ces. pat. z dnia 8. listopada 1853 na gruncie zabezpieczoną została.

Z rady c. k. sądu obwodowego.
Tarnów, dnia 16. stycznia 1868.

(271) **E d i c t.** (1)

Nro. 7082. Vom k. k. Bezirksgerichte in Brody wird bekannt gemacht, daß Hirsch Byk hiergerichts eine Klage wider Gregor Gretschinski wegen Beschädigung des zu dessen Gunsten im Lastenstande der Realität unter Tab.-Nr. 1091 in Brody Dom. nov. tom. 1, fol. 10, pos. 13 on. intabulirten Rechtes — die in dieser Realität befindliche Wohnung, bestehend aus 5 Zimmern und einer Küche durch die Zeit vom 15. November 1816 bis 15. November 1817 zu bewohnen, angebracht habe und daß zur mündlichen Verhandlung über diese Klage die Tagfahrt auf den 4. März 1868 um 10 Uhr Vormittags bestimmt ist.

Da der Wohnort des belangten Gregor Gretschinski diesem Gerichte unbekannt ist, so wurde demselben zu seiner Vertretung und auf seine Gefahr und Kosten der Hr. Landesadvocat Kukucz zum Curator bestellt, mit welchem dieser Rechtsstreit durchgeführt werden wird.

Der Belangte wird daher erinnert, zur gehörigen Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem genannten Curator mitzutheilen, oder sich einen anderen Sachwalter zu wählen und solchen diesem Gerichte anzuzeigen, wie auch überhaupt alle zu seiner Vertretung dienlichen Rechtsmittel rechtzeitig anzuwenden, weil derselbe sonst die Veräumungstolgen sich selbst beizumessen haben würde.

Brody, am 15. Jänner 1868.

(264) **Obwieszczenie.** (1)

Nro. 1305. C. k. sąd obwodowy Tarnowski p. Adamowi Zubrzyckiemu niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż p. Markus Maschler przeciw niemu o zapłacenie sumy wekslowej 2400 zfr. w. a. z pn. dnia 24. stycznia 1868 do l. 1305 skargę wniósł i o pomoc sądową prosił, — w skutek czego nakaz zapłaty dnia dzisiejszego do l. 1305 wydany został.

Ponieważ pobyt zapozwanego nie jest wiadomym, przeto przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa

na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanego tutejszego adwokata p. Dra. Grabczyńskiego z substytucją p. adwokata Dra. Hoborskiego na kuratora, z którym wniesiony spór według ustawy cyw. dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się zapozwanemu, ażeby w przeznaczonym czasie albo się sam osobiście stawił, albo potrzebnych dokumentów przeznaczonemu zastępcy udzielił, lub też innego obrońcę obrał i tutejszemu sądowi oznajmił, ogólnie do bronienia prawem przepisanych środków użył, inaczey z jego opóźnienia wynikające skutki sam sobie przypisachy musiał.

Z rady c. k. sądu obwodowego.
Tarnów, dnia 27. stycznia 1868.

(256) **E d i c t.** (1)

Nro. 22483. Vom k. k. Krakauer städt. deleg. Bezirksgerichte für Civilsachen wird mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe mich den zu Modrzejów im Königreiche Polen wohnhaften Jacob Neufeld der Baumeister Franz Tlachna eine Klage de praes. 11. Mai 1867 J. 7565 auf Zahlung des Betrages von 86 fl. 58 kr. öst. W. i. N. G. hiergerichts angebracht und um richterliche Hilfe gebeten worüber unter Einem eine neuerliche Tagfahrt summarischen Verhandlung auf den 28. Februar 1868 um 9 Uhr Vormittag angeordnet.

Da der Empfangschein des Belangten vom quittirten Friedensgerichte ungeachtet von Betheiligten bis nunzu nicht eingelangt ist, so wurde mein Antrag des Klägers im Sinne des Hofdecretes vom 11. Mai 1833, Nr. 2612 J. G. S. zur Vertretung des Jacob Neufeld und auf dessen Gefahr und Kosten den hiesigen Hr. Advocaten Dr. Samelsohn mit Substituierung des Hr. Advocaten Dr. Korecki als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtsache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict wird demnach der Belangte erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen andern Sachwalter zu wählen und diesem k. k. Bezirksgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertretung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, in dem er sich die aus deren Veräumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben wird.

Vom k. k. städt. deleg. Bezirksgerichte.
Krakau, am 7. Jänner 1868.

Doniesienia prywatne.

K. k. privilegirte

allgemeine österreichische Boden-Credit-Anstalt.

Bei der am **1. Februar 1868** stattgehabten **fünften Ziehung** der 5%igen 50jährigen Pfandbriefe der k. k. privilegirten allgemeinen österreichischen Boden-Credit-Anstalt wurden nachfolgende Stücke gezogen:

á fl. 100: No. 54, 104, 354, 505, 793, 885, 1412, 1426, 1825, 2037, 2234, 2393, 2597, 2709, 3364, 3535, 3637, 3688, 4161, 4269, 4365, 4404, 4515, 4601, 4629, 4790, 5224, 5318, 5789, 6013, 6247, 6377, 6485, 6799, 6808, 7257, 7314, 8121, 8134, 8219, 8264, 8556, 8661, 8877, 8981, 8994, 9229, 9738, 10,057, 10,058, 10,246, 10,504, 10,551, 11,071, 11,175.

á fl. 200: No. 28, 455, 500, 517, 519, 771, 1173, 1290, 1497, 1522, 1550, 1584, 1615, 1668, 1688, 2281, 2375, 3039, 3642, 3831, 4008, 4800, 4820, 5580, 6014, 6335, 6459, 7002, 7181, 7672, 8393, 8413, 8843.

á fl. 300: No. 589, 657, 700, 761, 791, 1242, 1929, 3533, 4146, 4597, 4666, 4902, 4970, 5025, 5029, 5404, 5812, 5969, 6013, 6103.

á fl. 500: No. 350, 634, 797, 830, 913, 2057, 2123, 3189, 3311, 3332, 3503, 3633, 3773, 3795, 4142, 4871, 4950, 5057, 5174, 5501, 5851, 5953.

á fl. 1000: No. 243, 577, 844, 1373, 2061, 2354, 2585, 2600, 2620, 2919, 3003, 3152, 3560, 3720, 3813, 3904, 4143, 4171, 4377, 4665, 4857, 4888, 4898, 5312, 5392, 5493, 5684, 5886, 6340, 6612, 6772, 7521, 7617, 7820, 8080, 8180, 8885, 8999, 9028, 9047, 9141, 10,063, 10,088, 10,230, 10,707, 10,929, 11,930, 11,981, 12,041.

Auf Namen lautend á fl. 1000: No. 15, 173.

Die Rückzahlung der gezogenen Pfandbriefe erfolgt vom **1. Mai 1868** an bei **allen Agentien** der Anstalt ohne jeglichen Abzug in Silber der betreffenden Landeswährung. Bei der **Central-Cassa in Wien** findet die Einlösung nach Wahl des Besitzers in Silbergulden österreichischer Währung oder in französischen Franken, bei der **Cassa der Anstalt in Paris** in französischen Franken statt.

Nachverzeichnete, bereits bei den früheren Verlosungen gezogene Pfandbriefe der Anstalt sind bis heute nicht eingelöst worden, u. z.:

á fl. 100: No. 2014, 2081, 3969, 5531, 5876, 6035, 6855, 6860, 7537, 7831, 7933, 8282, 8587, 8743, 9262, 9729, 9985, 10,006.

á fl. 200: No. 180, 735, 754, 1901, 2031, 3815, 3887, 4308, 5935, 7233, 7573, 7575, 8545.

á fl. 300: No. 383, 653, 1462, 1697, 4110, 4315, 5305, 5445.

á fl. 500: No. 871, 1221, 3488, 4604, 5496.

á fl. 1000: No. 173, 261, 353, 1460, 2106, 2904, 3255, 3551, 3823, 4826, 6191, 6288, 7079, 7906, 7953, 8025, 9574, 10,438.

(304)

Parlez vous française?

Do you speak English?

Parlate Italiano?

Pojecie w 15tu lekeyach. Blizsza wiadomość w rynku Nr. 74. 3cie piętro, drzwi Nr. 10. od 1. do 3. godz. (311)

Kundmachung

in Feuer-Vericherungsgeschäften.

Nr. 430. Die Direction der k. k. priv. n. ö. wechselseitigen Brandschaden-Vericherung-Anstalt bringt nach beendeter Rechnungsabsluße das Resultat über deren Geschäftsgebarung in dem abgelaufenen Jahre 1867 zur allgemeinen Kenntniß.

Das genannte Jahr hat sich für den Verein günstiger erwiesen als das Vorjahr 1867. Er hat an 668 Theilnehmer für 293 Brände eine Entschädigung von 298,473 fl. 33 kr.; somit um 135,332 fl. 9 kr. weniger zu leisten als damals.

Der Jahresbeitrag ist daher auch um 23 kr. geringer als im Jahre 1867, nämlich mit 57 kr. auf 100 fl. Classenwerth entfallen.

Der Gesamteinschätzungswert der bei der Anstalt versicherten Gebäude hat sich auf 89,213,350 fl. erhöht und das eigenthümliche Vermögen des Vereins — der Vorschußfond — hat die Summe von 632,544 fl. 14 kr. erreicht.

Die Vereinstheilnehmer werden ersucht, ihren Jahresbeitrag längstens bis Ende März 1868 entweder an die Anstalt in Wien selbst, oder an deren Hauptcommandite in Lemberg bei Herrn D. Horowitz einzuzahlen, welche Frist um pünctlicher einzuhalten ist, als sonst jene Parteien, welche ihre Schuldigkeit bis dahin nicht beglichen haben, Gefahr laufen, nach §. 69 der Statuten ihren Anspruch auf Vergütung eines Brandschadens zu verlieren, der sie während der Dauer ihres Rückstandes trifft.

Der gedruckte Jahresbericht sammt dazu gehörigen Rechnungsausweisen ist bei der obgenannten Hauptcommandite einzusehen.

Wien, am 22. Jänner 1868.

Von der Direction der k. k. priv. wechselseitigen Brandschaden-Vericherung-Anstalt. (310)